

διάμβος, διαμβικόν / diiambus, diiambon

HERHAEST. 12. 7 sq. ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, iam-
βική ταυτοποδία ἢ διάμβος.

ARIST. QVINT. *de mus.* I 22 (p. 44. 22 sqq. Winnington-Ingram) τεσσάρων
δὲ συλλαβῶν ἐκτεθεισῶν γίνονται πόδες δεκαεξί, οὓς δυνατόν διὰ τῶν ὁμοίων
θεωρεῖν μεθόδων ... ἢ τὰς μὲν μακρὰς ἐν περιτταῖς ἔχων χώραις, τὰς δὲ βραχεί-
ας ἐν ταῖς ἀρτίοις διτρόχαιος, ἢ ἐναντίως ἔχων διάμβος.

LACHAR. 297. 12 sq. διάμβος ἐκ ~ καὶ – καὶ ~ καὶ –, ἐξάχρονος, οἶον
‘Ανακρέων’.

CHOROEB. 192. 5 sqq. ἔστι δὲ τὸ ἀντισπαστικόν, ὅτι ἀπὸ σπονδαίου ἄρχεται
καὶ τροχαίου, ὡς ἐν τῷ (Anacr. 3 [PMG 348]. 1 Page)

γουνούμαι σ’ ἐλαφβόλε

ὁ δευτέρος ἐστι πρὸς διάμβος, τῆς τελευταίας ἀδιαφορούσης.

CHOROEB. 219. 6 sqq. διάμβος ἢ παράλληλος ἴαμβος ἢ iamβική ταυτοπο-
δία, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἐξάχρονος.

CHOROEB. 243. 3 sqq. καὶ ὅταν μὲν τὸ χοριαμβικόν κατ’ ἀρχὴν λάβῃ τὸ
τροχαϊκόν, ἐπιχοριαμβικόν καλεῖται, ὅταν δὲ τὸ ἰωνικόν κατ’ ἀρχὴν δέξηται τὸν
διάμβον, ἐπιωνικόν ἐστίν.

TZETZ. in Aristoph. *nub.* 642b (p. 538. 16 sq. Holwerda) τὸ τετράμετρον]
τὸ διαμβικόν δις δις.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 255a (p. 243 Massa Positano) ἴτ’ ἐγκονεῖ] διάμ-
βος Amb.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 255c (p. 243 Massa Positano) ὁ καιρὸς οὐ] διάμ-
βος Amb.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 259b (p. 244 Massa Positano) ἴσος με θεῖν] διάμ-
βος Amb.

TZETZ. in Aristoph. *Plut.* 276a (p. 245 Massa Positano) ἰοῦ ἰοῦ] διάμβος Amb.

SVPPL. ART. DIONYS. VET. GG I 1, p. 120. 12 Vhlig διάμβος ἐκ βραχείας ~
καὶ μακρᾶς – καὶ βραχείας ~ καὶ μακρᾶς – ἐξάχρονος, οἶον ‘Ανακρέων’.

SCHOL. VET. in Pind. *praef.* (III, p. 309. 3 sq. Drachmann) διάμβος ἐκ βρα-
χείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ~ – ~ – , οἶον ‘θηγορῶ’.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 1 (p. 1. 5 sqq. Tessier) τὸ ἀντισπαστικόν μέτρον
ἐστὶ τετρασύλλαβον, συγκείμενον ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας,
οἶον Ἀρίσταρχος· ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ οἶον ἀντεσπασμένος καὶ οἶονεῖ ἐναντίος
διάμβος εἶναι.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1 (p. 48. 10 sqq. Abel) τὸ δ’, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, σύνθε-
τον ἦτοι ἀσυνάρτητον ἐξ iamβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου, τὸν α’ ἔχοντος
πόδα τρίβραχυν ἢ γουν χορεῖον, καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς. εἶη δ’ ἂν καὶ
ἀντισπαστικόν τρίμετρον καταληκτικόν ὅμοιον τῷ γ’, τὸν α’ ἔχοντος πόδα πεντα-
σύλλαβον διῖαμβον, τὸν β’ ἀντίσπαστον, τὸν δὲ γ’ κρητικόν ἦτοι ἀμφίμακρον
... τὸ ζ’ ἀντισπαστικόν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διαμβίου καὶ
αὐθις ἀντισπάστου ἢ διαμβίου ἢ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 2 (p. 104. 15 sqq. Abel) ἔμοι δὲ δοκεῖ ὡς ἰωνικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον τῆς α' μακρᾶς τοῦ ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς β' βραχείας, τοῦ δὲ β' ποδὸς παίωνος ὄντος β' ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἔν τισι δὲ καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... 105. 9 τὸ η' ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ὁ β' δὲ πὺς διᾶμβός ἐστι πεντασύλλαβος.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 2 (p. 106. 8 sqq. Abel) τὸ ζ' ἰωνικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ καὶ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ διᾶμβου ... τὸ η' ἰαμβικόν μικτόν ἀπὸ τροχαίων τρίμετρον καταληκτικόν. ἔμοι δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικόν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ διᾶμβων.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 14 (p. 12. 12 sqq. Tessier) τὸ β' φαλαίκειον. τὸ γ' ἐκ χοριάμβου <καὶ διαίμβου> καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 14 (p. 420. 13 sqq. Abel) τὸ ζ', ὡς ἔμοι δοκεῖ, ἀσυνάρτητόν ἐστιν ἐκ παιωνικοῦ κρητικοῦ διμέτρου ἀκατάληκτον καὶ ἀντισπαστικοῦ διμέτρου βραχυκατάληκτου, ἢ κατὰ συνίζησιν τῆς τελευταίας πενθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται δογμακόν, τὸ ἀντισπαστικόν δηλονότι. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικόν ἔστω τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, διᾶμβου καὶ παίωνος α' διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. VET. in Pind. *Pyth.* 2 (p. 15. 25 sq. Tessier) τὸ ζ' γλυκῶνειον, τοῦ α' ποδὸς ἀδιαφόρου, εἶτα τροχαίου, εἶτα διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 102 (p. 35. 25 sq. Massa Positano) τὸ ζ' χοριαμβικόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 268 (p. 43. 20 sqq. Massa Positano) τὸ β' ἀντισπαστικόν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου πεντασύλλαβου καὶ διαίμβου· τὸ γ' περιοδικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον — τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ τῆς ἀντιστροφῆς, — ἐκ διτροχαίου πεντασύλλαβου, διαίμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίου καὶ διαίμβου καταληκτικοῦ ἦτοι ἀμφιβράχους καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 280 (p. 44. 8 sqq. Massa Positano) τὸ α' ἀντισπαστικόν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διαίμβου καὶ κρητικοῦ· τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαίμβου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου κατὰ συνίζησιν· τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, διαίμβου καὶ συλλαβῆς, ὑπερκατάληκτον.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 633 (p. 54. 23 sq. Massa Positano) τὸ δ' καὶ ε' ἀντισπαστικά διμετρα ἀκατάληκτα, ἐξ ἀντισπαστῶν καὶ διαίμβων.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 672 (p. 57. 18 sq. Massa Positano) τὸ ε' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 858 (p. 64. 11 sqq. Massa Positano) τὸ β' ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... τὸ δ' ὅμοιον χοριαμβικόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 128 (p. 11 Smyth) τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', ἐκ διαίμβου καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 159 (p. 14 sq. Smyth) τὸ ζ' ἰωνικόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καθαροῦ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν β^{ερον} ἔχει πόδα διᾶμβον.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 178 (p. 16 Smyth) τὸ μέντοι ζ' κῶλον δι᾿αιμβον ἔχει τὸν β^{τερον} πόδα ἀντὶ ἰωνικοῦ ὡς εἴρηται.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 397 (p. 31 Smyth) τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δι᾿αιμβου καὶ χοριάμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 425 (p. 34 Smyth) τὸ ε' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διαίμβου παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς συζυγίας ... τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαίμβου καὶ χοριάμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 526 (p. 41 Smyth) τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β^{τερον} ἢ διτροχ<αίου> χοριάμβου καὶ δι᾿αιμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 545 (p. 43 Smyth) τὸ β^{τερον} χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διαίμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 561 (p. 45 Smyth) τὸ ἰβ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν, δ' καὶ β^{τερον}, καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 561 (p. 45 Smyth) τὸ κθ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 593 (p. 48 Smyth) τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον γλυκῶνειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 593 (p. 48 Smyth) τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διαίμβου καὶ συλλαβῆς ... τὸ ιε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 687 (p. 54 Smyth) τὸ α' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαίμβου καὶ παίωνος δου ἀντὶ ἰωνικοῦ· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἐφθήμερες, τοῦ τρίτου ποδὸς χορείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 49. 15 sqq. Smith) τὸ ε' ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διαίμβου καὶ κρητικοῦ ... τὸ θ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διαίμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 49. 22 sqq. Smith) τὸ ἰβ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, παίωνος δευτέρου καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐκ διαίμβου καὶ κρητικοῦ.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 49. 29 sqq. Smith) τὸ κ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διαίμβου. τὸ κα' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου ἢ ἐπιτρίτου τετάρτου, διαίμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 49. 36 sq. Smith) τὸ κζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 6 sqq. Smith) τὸ λγ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος πρώτου κατὰ συνίησιν καὶ διαίμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 9 sqq. Smith) τὸ λζ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου, ἀντισπάστου καὶ διαμβίου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 16 sqq. Smith) τὸ μβ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διαμβίου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 21 sqq. Smith) τὸ μζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διαμβίου καὶ κρητικοῦ. τὸ μη' ὅμοιον ἐκ διαμβίων δύο καὶ κρητικοῦ· εἰ δὲ πύλαισι γράψεις, ἴαμβός ἐστι τέλειος.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 24 sqq. Smith) τὸ ν' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος καὶ διαμβίου· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ δευτέρου ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ τρίτου δακτύλου. τὸ να' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, ἀντισπάστου καὶ διαμβίου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 30 sq. Smith) τὸ νδ' ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δύο τετάρτου καὶ δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διαμβίου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 78-150b (II 2, p. 50. 37 sq. Smith) τὸ ξα' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαμβίου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 166-172b (II 2, p. 88. 3 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβίου καὶ δακτύλου ἢ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β' ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διαμβίου, ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 203-207e (II 2, p. 101. 31 sqq. Smith) τὸ β' ὅμοιον [δί]μετρον ἀκατάληκτον [ἐκ] χοριάμβου καὶ διαμβίου ... τὸ δ' [δίμετρον ὅμοιον τῶ] β' ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβίου πεντασύλλαβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 211-215c (II 2, p. 105. 23 sqq. Smith) τὸ μέντοι β' κῶλον τὸν δεύτερον ἔχει πόδα πεντασύλλαβον ἐπίτριστον ἀντὶ διτροχαίου, καὶ τὸ ζ' συνίζησιν κατὰ τὸν δεύτερον πόδα, ἦτοι τὸν διάμβον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 219-222c (II 2, p. 109. 30 sqq. Smith) τὸ α' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τῶ α' τῆς πρώτης στροφῆς ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διαμβίου. τὸ β' ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ γ' ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διαμβίου καὶ κρητικοῦ. τὸ δ' ὅμοιον τῶ δ' τῆς πρώτης στροφῆς ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβίου πεντασύλλαβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 233-235c (II 2, p. 115. 21 sqq. Smith) τὸ α' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαμβίων πεντασύλλαβων δύο καὶ παίωνος τρίτου. τὸ β' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διαμβίου. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβίου πεντασύλλαβου καὶ κρητικοῦ.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 239-241d (II 2, p. 118. 17 sqq. Smith) ἡ ἀντιστροφή αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς ἧς ἡ ἀρχὴ (v. 233) 'διὰ μὲν θεῶν'. καὶ αὕτη γὰρ κῶλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνη γ', πλὴν τὸ μὲν α' κῶλον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα διάμβον πεντασύλλαβον, τὸν δὲ τρίτον παίωνα πρώτων.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 287-303b (II 2, p. 139. 36 sqq. Smith) τὸ α' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διαμβίου, ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἰάμβου ἢ πυρριχίου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 287-303b (II 2, p. 140. 2 sqq. Smith) τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, [δι]ιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαύμβου καὶ κρητικῷ φερεκράτειον, τὸ ε' ὅμοιον κατὰ πάντα.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 321-332b (II 2, p. 152. 32 sqq. Smith) τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διαύμβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς ἐκ διτροχαίου καὶ διαύμβου σύγκειται διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 321-332b (II 2, p. 153. 2 sqq. Smith) τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ, διαύμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 321-332b (II 2, p. 153. 9 sq. Smith) τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διαύμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 345-356b (II 2, p. 163. 27 sqq. Smith) τὸ α', τὸ β' καὶ τὸ γ' χοριαμβικὰ ἡμιόλια ἐκ χοριάμβων καὶ ἰάμβων· τινὰ δὲ τούτων ἀντὶ μὲν χοριάμβου διάμβον ἔχουσι, ἀντὶ δὲ ἰάμβου τροχαῖον ἢ σπονδεῖον, τινὰ δὲ καὶ ἐπίτριστον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 345-356b (II 2, p. 164. 4 sqq. Smith) τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διαύμβου καὶ πυρριχίου ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 417-421d (II 2, p. 196. 3 sqq. Smith) τὸ γ' ὅμοιον ἐκ παίωνος τετάρτου, διαύμβου καὶ κρητικῷ. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαύμβων καθαρῶν δύο.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 452-456d (II 2, p. 208. 12 sqq. Smith) αὕτη γὰρ κῶλων ἐστὶν ἰσομέτρων ε', πλὴν τὸ δευτέρον μὲν κῶλον ἔχει τὸν δευτέρον πόδα ἀντὶ ἐπιτρίτου παίωνα τέταρτον, τὸν δὲ τρίτον ἀντὶ δακτύλου κρητικόν, τὸ δὲ δ' τὸν δευτέρον πόδα ἀντὶ διαύμβου ἐπίτριστον πρώτον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος T.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 481-485d (II 2, p. 218. 13 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαύμβου, παίωνος πρώτου καὶ κρητικῷ. τὸ β' ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου, ἀντισπάστου καὶ διαύμβου. τὸ γ' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διαύμβου. τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἢ προσοδιακὸν ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος, ἢ ἰωνικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον T.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 686-688c (II 2, p. 297. 28 sqq. Smith) τὸ πρώτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διαύμβου. τὸ β' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διαύμβου T.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 692-694e (II 2, p. 300. 31 sqq. Smith) τὸ μέντοι πρώτον κῶλον τὸν δευτέρον ἔχει πόδα διάμβον. οὕτω γὰρ χρὴ τοῦτο γράφειν ὡς διωρθώθη παρ' ἡμῶν, ἴν' οἰκειῶς ἔχη πρὸς τὸ μέτρον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος T.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 720-726b (II 2, p. 313. 25 sqq. Smith) τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἢ μέντοι τροχαϊκῆ συζυγία τρίβραχυν ἔχει τὸν πρώτον πόδα, ἦτοι χορεῖον· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διαύμβου, παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 734-741b (II 2, p. 319. 21 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἧτοι ἐφθήμερες ὃ καλεῖται φερεκράτειον, ἐκ διαμβου καὶ κρητικοῦ, ἧτοι ἀμφιμάκρου· εἰ δὲ βούλει, περίοδος καταληκτικῆ ἐξ ιαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαικῆς καταληκτικῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 734-741b (II 2, p. 319. 26 sqq. Smith) τὸ γ' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς ἐπιτρίτον τρίτον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα ... τὸ ζ' ὅμοιον ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐκ διαμβου καὶ τροχαιού.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 750-757b (II 2, p. 323. 25 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διαμβου καὶ ιάμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 750-757b (II 2, p. 324. 8 sqq. Smith) τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ χοριάμβου πεντασλλάβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς διαμβον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 766-771b (II 2, p. 330. 21 sq. Smith) τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διαμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 832-839b (II 2, p. 352. 13 sqq. Smith) τὸ δ' περίοδος καταληκτικῆ ἐξ ιαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαικῆς καταληκτικῆς· εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου καὶ δακτύλου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 888-893b (II 2, p. 372. 26 sq. Smith) τὸ β' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου καὶ δακτύλου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 932-940c (II 2, p. 385. 18 sq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου, διτροχαιού καὶ κρητικοῦ.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 932-940c (II 2, p. 385. 22 sqq. Smith) τὸ ε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διαμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μειζονος, διαμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 941-946d (II 2, p. 387. 21 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου, διτροχαιού καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ δακτυλικὸν ὃ καλεῖται φαλαίκειον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 947-950c (II 2, p. 388. 33 sqq. Smith) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον τῷ πρώτῳ τοῦ ἄνω συστήματος ἐκ διαμβου, ἐπιτρίτου β' καὶ ἀναπαίστου. τὸ β' ἀντισπαστικὸν ἐφθήμερες ἐκ διαμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ γ' ὅμοιον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 951-960c (II 2, p. 389. 33 sqq. Smith) τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου, διτροχαιού ἢ ἐπιτρίτου β' καὶ κρητικοῦ. τὸ ε' τροχαικὸν ἐφθήμερες εὐριπίδειον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ δ' ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, διαμβου καὶ κρητικοῦ.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1337 (p. 283. 3 sqq. Longo) τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν τοῦ α' ποδὸς διαμβου πεντασλλάβου, τοῦ β' ἐξαβράχεος καὶ δακτύλου ... τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διαμβου.

SCHOL. in Aristoph. *av.* 407. 2 sqq. (p. 70 Holwerda) Tr τὸ δ' τὸ ε' τὸ ζ' καὶ

τὸ ἡ' ἀντισπαστικά διμέτρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα διαμβοῖς καὶ σπονδαίοις καὶ ἐπιτρίτοις.

SCHOL. in Aristoph. *av.* 1565a (p. 224 Holwerda) Τρ μετὰ δὲ τὸν 4δ' στίχον κῶλα ἀντισπαστικά ζ' ἐπιμεμιγμένα διαμβοῖς, δισπονδαίοις καὶ ἐπιτρίτοις.

SCHOL. in Aristoph. *eq.* 973b (p. 222. 25 sqq. Jones-Wilson) Τρ (ad vv. 973-996) ἡδιστον φάος ἡμέρας] κορωνίς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ ἐκ κῶλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαιοῖς, διαμβοῖς, χοριάμβοις καὶ βακχείοις κδ', τετρακῶλους τὰς περιόδους ἔχουσα. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τρία ἐκάστης περιόδου κῶλα διμέτρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται γλυκωνεῖα, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἀντὶ τοῦ ἀντισπάστου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπίτριτον ἔχειν τέταρτον ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τὴν δὲ ἐξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ διαμβοῦ ἢ διτροχαιοῦ.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 223b (p. 39 Koster) Τρ¹ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐκ παιῶνος δ' ἢ διάμβον διὰ τὴν κοινὴν τὴν 'με', καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος *** διμέτρον ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 510a. 12 sq. (p. 79 Koster) Τρ¹ τὸ ζ' 'νεωτέρως τὴν φύσιν αὐτοῦ' ὅμοιον τῷ α' ἐκ διαμβοῦ καὶ χοριάμβου καὶ μιᾶς συλλαβῆς.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 510c. 16 sqq. (p. 80 Koster) Τρ² ἔστι δὲ τὸ παρὸν κομμάτιον κῶλων χοριαμβικῶν ἢ ἐπιμεμιγμένων διαμβοῖς, ἐπιτρίτοις καὶ παλιμβακχείοις, ὧν τὸ α' διμέτρον ὑπερκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563c. 1 sqq. (p. 88 Koster) Τρ¹ ἡ στροφή καὶ ἡ ᾠδὴ κῶλων ἐστὶ δεκατριῶν, ὧν τὸ α' (v. 563) 'ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν' χοριαμβικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου – – – καὶ διαμβοῦ – – – – συγκεῖμενον ... τὸ δ' (v. 566) τὸ δ' 'τόν τε μεγασθενὴ τριαίνης ταμίαν' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου – – –, διαμβοῦ – – – καὶ χοριάμβου – – – – συγκεῖμενον τὸ ε' (v. 567) ['γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς] θαλά- διμέτρον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβοῦ ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563c. 16 sqq. (p. 89 Koster) τὸ ἰβ' (v. 573) 'γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς' ἀντισπαστικόν, τὸ καλούμενον γλυκῶνειον, διμέτρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαιοῦ – – – καὶ διαμβοῦ καλεῖται δὲ οὕτως διὰ <τὸ> τὸν ἀντίσπαστον μὴ ἔχειν καθαρόν, ἀλλὰ τέταρτον ἐπίτριτον καὶ] χώρας ἰαμβικὰς ἤγουν διάμβον τὸ ἰγ' (v. 574) 'ἐν θνητοῖσι τε δαίμων' ὅμοιον ἀντισπαστικόν, καλούμενον φερεκράτειον, ἦτοι διμέτρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου καλεῖται δὲ οὕτως [διὰ τὸ μὴ] ἔχειν τὸν ἀντίσπαστον καθαρόν, ἀλλ' ἐπίτριτον δ', τὰς δὲ ἐξῆς χώρας ἰαμβικὰς ἦτοι διάμβον – – – : – – –.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563d. 3 sqq. (p. 89 Koster) ἔστι δὲ ἡ παρούσα στροφή κῶλων ἰβ', ὧν τὸ α' χοριαμβικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον διαμβῷ

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563d. 14 sqq. (p. 90 Koster) τὸ ἰα' ἀντισπαστικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται γλυκῶνειον, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν ἔχει δὲ τὸν α' πόδα ἀντίσπαστον ἢ διτρόχαιον, τὸν δὲ β' διάμβον

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 595b. 2 sq. (p. 94 Koster) τὸ μέντοι ἰβ' κῶλον οὐκ ἐκ διτροχαιοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει, ἀλλ' ἐξ ἐπιτρίτου δ' ἐστὶ καὶ διαμβοῦ.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 700a. 5 sqq. (p. 107 Koster) τὸ γ' (v. 701) 'στρόβει πυκνώσας' ὅμοιον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον πενθημιμερὲς ἐκ διαμβίου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ' (v. 704) 'ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον πέσης' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διαμβίου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου· τὸ ε' (v. 704) 'ἐς ἄλλο πῆδα νόημα φρενός' ὅμοιον ἐκ διαμβίου, διτροχαίου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ζ' (v. 705) 'ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων' τρίμετρος ὅμοιος ἀκατάληκτος ἐκ διαμβίου, χοριάμβου καὶ διαμβίου· τὸ ζ' (v. 707) 'ιατταταὶ ιατταταί' δίμετρον ἀκατ[άληκτον] ἐκ δύο διαμβίων.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 804a. 4 sqq. (p. 117 Koster) τὸ β' (v. 805) 'δί' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ γ' (v. 805) 'μόνας θεῶν ὡς ἔτοιμος ὄδ' ἐστίν' τρίμετρος καταληκτικὸς χοριαμβικὸς ἐκ διαμβίου ~ ~ ~, διτροχαίου ~ ~ ~ καὶ βακχείου ~ ~ -· τὸ δ' (v. 807 sq.) 'ἅπαντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύης' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διαμβίων ~ ~ ~ δύο καὶ μιᾶς συλλαβῆς. τὸ ε' (v. 805) 'σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαμβίων δύο· τὸ ρ' (v. 810) 'καὶ φανερώς ἐπηρμένου' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβίου ... τὸ θ' (v. 812 sq.) 'φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρως τρέπεσθαι' τρίμετρος ὑπερκατάληκτος ἀντισπαστικὸς ἐξ ἐπιτρίτου α', ἀντισπάστου, διαμβίου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 804b. 1 sqq. (p. 118 Koster) Tr² ἄρα γ' αἰσθάνει πλεῖστα] κορωνίς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μεσωδικῆ κώλων διαφόρων ἰ' ἐπιμεμιγμένων διαμβίοις, διτροχαίοις, ἀντισπάστοις, ἀμφιβράχεσι καὶ βακχείοις, ὧν τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται φερεκράτειον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 949a. 4 sqq. (p. 133 Koster) τὸ γ' (v. 951) 'λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαμβίου καὶ χοριάμβου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 949a. 14 sqq. (p. 133 Koster) Tr² τὸ θ' (v. 956) 'ἦς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβίου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 949b. 1 sqq. (p. 134 Koster) Tr² νῦν δεῖξεται τῷ πισύνω: εἴσθεσις μέλους χοροῦ προωδικῆ στροφῆς λόγον ἔχουσα — ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ (v. 1024) 'ὦ καλλίπυργον σοφίαν' — ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων διαμβίοις, ἐπιτρίτοις, ἀμφιβράχεσι, κρητικοῖς καὶ βακχείοις ἰ', ὧν τὸ α' δίμετρον ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1024a. 6 sqq. (p. 147 Koster) Tr¹ τὸ γ' (v. 1027) 'εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ διαμβίου ... τὸ ε' (v. 1029) 'πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων' τρίμετρος ἀκατάληκτος ἐκ διαμβίου καὶ δύο χοριάμβων· τὸ ρ' (v. 1031) 'δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβίου ... τὸ ἰ' (v. 1035) 'εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις' τετράμετρος καταληκτικὸς [ἐξ ἐπι]τρίτου τρίτου, διαμβίου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154a. 1 sqq. (p. 162 Koster) Tr¹ βῶάσομαι: μέλος καὶ κομμάτιον. εἴσθεσις διπλῆς κώλων κ', ὧν πρῶτον (v. 1154) 'βῶάσομαι γ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον' χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς ἐκ διαμβίου, διτροχαίου καὶ δακτύλου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154a. 12 sqq. (p. 162 Koster) Tr¹ τὸ ι' (v. 1163) ἄσσανίας πατρῶν μεγάλων κακῶν' χοριαμβικός τετράμετρος καταληκτικός ἐκ χοριάμβου – – – –, ἀντισπάστου καὶ διαάμβου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1154b. 1 sqq. (p. 162 Koster) Tr² βοάσομαί γ' ἄρα] εἴσθεσις μέλους περιοδική καὶ μερική ἀμοιβαία ἐν ἐκθέσει ἐκ στίχων καὶ κώλων ιη', ὧν ὁ α' ἀντισπαστικός τρίμετρος καταληκτικός ἐκ διαάμβου καὶ παιῶνος γ'.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1303a. 1 sqq. (p. 179 Koster) Tr¹ ο[ἶον τὸ πρ] αγμάτων] κορωνίς καὶ μέλος χοροῦ κώλων ιη', ὧν τὸ α' (v. 1303) οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων' χοριαμβικός τρίμετρος βραχυκατάληκτος ἐξ ἐπιπίπτου γ', διαάμβου καὶ σπονδείου· τὸ β' (v. 1304) ὁ γὰρ γέρων ὄδ' ἐρασθεὶς ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος· τὸ γ' (v. 1305) ἀποστερησαὶ [βού]λεται [χ]οριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαάμβου – – – – καὶ ἐπιπίπτου τρίτου – – – – τὸ δ' (v. 1306) τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο ὁμοιον δίμετρον ἐκ διαάμβου ἢ ἐπιπίπτου γ' καὶ διαάμβου πάλιν διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1303a. 16 sqq. (p. 179 Koster) τὸ ι' (v. 1312) ὅπερ πάλαι ποτ' ἐζήτει ὁμοιον δίμετρον ἐκ διαάμβου – – – – καὶ ἐπιπίπτου πρώτου – – – – ... τὸ ιβ' (v. 1314) γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν ὁμοιον δίμετρον ἐξ ἐπιπίπτου γ' καὶ διαάμβου [...] τὸ ιζ' (v. 1319) ἴσως ἴσως βουλήσεται ὁμοιον δίμετρον ἐκ διαάμβου καὶ ἐπιπίπτου τρίτου· τὸ ιη' (v. 1320) κάφωνον αὐτὸν εἶναι ὁμοιον δίμετρον ἐκ διαάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1303b. 3 sq. (p. 179 Koster) τὸ β' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος· εἰ δὲ βούλει, ιαμβικὸν ἐφθήμερες.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1345a. 1 sqq. (p. 182 Koster) Tr¹ σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα] κομμάτιον πρὸ τῆς διπλῆς καὶ κορωνίς καὶ εἴσθεσις κώλων η', ὧν τὸ α' (v. 1345) σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν' χοριαμβικός τρίμετρος βραχυκατάληκτος ἐκ διαάμβου, ἐπιπίπτου γ' καὶ σπονδείου· τὸ β' (v. 1346) ὄπη τὸν ἄνδρα κρατήσεις' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαάμβου καὶ ἐπιπίπτου β' ... τὸ ε' (v. 1349) ἀλλ' ἔσθ' ὄτφ θρασύνεται' δίμετρον ἀκατάληκτον χοριαμβικὸν ἐξ ἐπιπίπτου γ' καὶ διαάμβου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1385a. 13 sq. (p. 188 Koster) τὸ γ' τρίμετρος ὑπερκατάληκτος ἐκ διαάμβου, παιῶνος α', ἐπιπίπτου γ' καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 563a (p. 271. 17 sq. Koster) τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διαάμβου, χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 563a (p. 271. 21 sqq. Koster) τὸ ἐνδέκατον τὸ καλούμενον γλυκῶνειον, ἐκ διτροχαίου καὶ διαάμβου, ὡς ἔχει τὰ Γλύκωνος (mel. adesp. 111 [PMG 1029] Page)

κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνφ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 700 (p. 273. 20 sqq. Koster) τὸ πρῶτον δίμετρον ἐκ διαάμβου καὶ χοριάμβου ... τὸ τέταρτον ἐκ διαάμβου καὶ χοριάμβου τρί-

μετρον βραχυκατάληκτον τὸ πέμπτον ἐκ διαύμβου καὶ διτροχαίου ταυτοπαθές, τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διαύμβων καὶ κατὰ τὸ μέσον χοριάμβου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 804a (p. 274. 11 sq. Koster) τὸ ἕβδομον ἐκ χοριάμβου καὶ διαύμβου δίμετρον.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 949a (p. 275. 8 sq. Koster) τὸ τρίτον ἐκ διαύμβου καὶ χοριάμβου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 949a (p. 275. 13 sq. Koster) τὸ ἕνατον ἐκ χοριάμβου καὶ διαύμβου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 1154 (p. 278. 11 sq. Koster) τὸ δέκατον ἐκ διτροχαίου καὶ ἀντισπάστου, εἴτε ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ διαύμβου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 1303a (p. 280. 4 sq. Koster) τὸ δεύτερον ἐκ διαύμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἢ ἰαμβικὸν ἐφθήμερές.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 510a. 3 sq. (p. 302 Koster) τὸ δ' ὁμοίον τῷ γ' τὸ ε' ἐκ β' χοριάμβων τὸ ρ' ἐκ διαύμβου, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 563a. 1 sq. (p. 315 Koster) τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διαύμβου τὸ β' ὁμοίον τῷ α' τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου τὸ δ' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου, διαύμβου καὶ πάλιν χοριάμβου τὸ ε' δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διαύμβου ... τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον τὸ καλούμενον γλυκῶνειον, ἐκ διτροχαίου καὶ διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 700a. 4 sq. (p. 337 Koster) τὸ δ' χοριαμβικὸν ἐκ διαύμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου [...] τὸ ρ' τρίμετρον ἐκ διαύμβου, χοριάμβου καὶ διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 804a. 2 sq. (p. 353 Koster) τὸ β' τρίμετρον ἐκ διαύμβου, διτροχαίου καὶ βακχείου τὸ γ' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διαύμβων β' καὶ μιᾶς συλλαβῆς τὸ δ' τετράμετρον ἐκ δύο διαύμβων, χοριάμβου, καὶ πάλιν διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 949a a. 4 sq. (p. 376 Koster) τὸ γ' ἐκ διαύμβου καὶ χοριάμβου ... τὸ ρ' δίμετρον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διαύμβου τὸ ζ' τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ β' χοριάμβων καὶ σπονδείου τὸ η' δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰάμβου καὶ χοριάμβου τὸ θ' δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1024a. 3 sq. (p. 392 Koster) τούτων γὰρ τὸ μὲν γ' ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου συνέστηκε καὶ χοριάμβου, τὸ δὲ ε' ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1154a. 1 sq. (p. 413 Koster) τὸ παρὸν σύστημα ἐκ κῶλων συνέστηκεν ιη', ὧν τὸ α' καὶ τὸ β' παιωνικά τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ἐκ διαύμβου, παίωνος τρίτου καὶ ἀμφιμάκρου ... τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον τὸ ι' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου δ' καὶ διαύμβου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1303a. 2 sq. (p. 438 Koster) τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον ἐκ παίωνος β' καὶ βακχείου τὸ γ' χοριαμβικὸν ὁμοίον, ἐκ δύο διαύμβων ... τὸ ια' ἐκ διαύμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος τὸ ιβ' ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ διαύμβου.

SCHOL. in Aristoph. *vesp.* 415. 1 sqq. (p. 68 Koster) Tr ὦ 'γαθοὶ τὸ πρᾶγμα] εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων μη', ὧν οἱ πρῶτοι τρεῖς τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοί· οἱ ἐξῆς β' ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐπιμεμνυμένοι ἐπιτρίτοις καὶ διαμβοῖς.

SCHOL. in Aristoph. *vesp.* 1450a. 1 sqq. (p. 227 Koster) Tr ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας] τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα στροφή κῶλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαίοις, διαμβοῖς, δισπονδείοις, ἰωνικοῖς καὶ παίωσι ἰβ' ... εὐρηται γὰρ καὶ χορίαμβος πεντασύλλαβος καὶ ἑξασύλλαβος, καὶ ἀντισπαστος καὶ ἐπίτριτος πεντασύλλαβος Lh καὶ διάμβος καὶ διτρόχαιος καὶ ἰωνικός καὶ παίων, ὥσπερ δὴ καὶ ἀνάπαιστος, τετρασύλλαβος Lh, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

SCHOL. in Hermog. *id.* I 6 (RhG VII 2, 989. 9 sqq. Walz) διάμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑξάχρονος, οἷον 'Ἀνακρέων'.

SCHOL. in Hermog. *id.* I 6 (RhG VII 2, p. 990. 13 sqq. Walz) διάμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρονος (*sic*), οἷον 'Ἀνακρέων'.

[PALAEM.] GL VI 207. 26 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus, proceleumaticus, ionicus ἀπὸ μείζονος, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, ditrochaeus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, paeon secundus, paeon tertius, paeon quartus, item epitritus sive hippius primus, secundus, tertius, quartus. horum qui contrarii? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος ἰονικο ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambo, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et qualibus syllabis constant? ... diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut 'benignitas', 'malignitas'.

[PALAEM.] GL VI 208. 11 sq. diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut 'benignitas', 'malignitas'.

[ACRO] in Hor. *art. poet.* 252 (p. 351. 25 sq. Keller) *** trimetris] ex sex iambis tres diiambi facti sunt.

TER. MAVR. GL VI 370. 1491 sqq.

sin prima brevis, longa sequens, itemque rursus
sibi consimiles ordine quo duas locavi,
hunc rite vocant, quia geminatur, diiambon,
duplicemque trochaeum vocitarunt διτρόχαιον.

SACERD. GL VI 495. 19 sq. diiambus et hippius secundus 'iniuria commoveri'.

SACERD. GL VI 499. 18 sq. diiambus ante se positi pedis ratione dictus est, quod duobus iambis teneatur.

SACERD. GL VI 535. 1 sqq. de trimetro (*scil.* choriambico) catalectico. interdum trimetrum catalecticum a diiambico incipit, in medio choriambicum habet, in novissimo amphibrachyn:

nepotem o conficere studebat.

SACERD. GL VI 535. 18 sqq. de trimetro (*scil.* choriambico) acatalecto. trimetrum acatalectum interdum fit primis <duobus> diiambis, tertio choriambo: (cf. Hor. *epod.* 2. 1)

beatus ille qui procul scire potest.

SACERD. GL VI 544. 19 sqq. de logaoedico archilochio ithyphallico. logaoedicum archilochium ithyphallicum fit quattuor dactylicis pedibus et tribus trochaeis, novissima syllaba indifferens: (Hor. *carm.* I 4. 1)

solvitur acris hiems grata vice veris et favoni.

huic additur alter versus constans ex diiambo et syllaba et tribus trochaeis: (Hor. *carm.* I 4. 2)

trahuntque siccas machinae carinas,

sed puris trochaeis.

APTHON. GL VI 47. 21 sqq. at cum prior brevis subiecta longa, rursus brevis longa terminante componitur, erit diiambus pes, id est e duobus iambis adnexus, ut 'Simonides'.

APTHON. GL VI 48. 1 sqq. unde ex tetrasyllabis (*scil.* pedibus), qui sunt numero XVI, quattuor tantum utiles adseruntur, id est choriambus et antispastus aequalitatis ratione constantes, sed et ionici duo, ceteris decem non adeo necessariis: nam ditrochaeum et diiambum inter disyllabos magis aptos haberi volunt.

APTHON. GL VI 89. 6 sqq. tetrametrum (*scil.* antispasticum) brachycatalectum, quod habet alternos antispastos et diiambos pedes, incipit autem ab antispasto, ut:

agebat volucres equos in hortis Amyntas.

APTHON. GL VI 98. 7 sqq. quod autem post tres bacchios postremo paone concluditur, metrum bassaricum appellatur, ut est:

ab euro sonorum quis Aetnae per maria.

id vero, quod tribus praecedentibus creticis diiambo clauditur, fiet rhythmus concurrens ex duobus amphimacris et trochaico dimetro catalectico, quod euripidion nominatur, tamquam:

aureo sub toro tollit aemulas faces.

APTHON. GL VI 118. 10 sqq. phalaeicum autem, quod et ithyphallicum fit, si tribus trochaeis claudatur, appellatum aiunt a Phalaeo, qui illo frequenter usus est, ut <et> Sappho, quod constat ex glyconio octasyllabo, ut: (Hor. *carm.* I 3. 1)

sic te diva potens Cypri.

recipit autem spondeum, choriambum, diiambum et syllabam, ut:

sulcos tunc retegunt comae latentes.

APTHON. GL VI 130. 11 sqq. ponamus enim exempli causa choriambicum trimetrum hypercatalectum, non ex solis choriambis, sed [ad]mixtum, ut sit prima quidem coniugatio diiambus, secunda choriambus, tertia diiambus et syllaba, quando hypercatalectum est, ut est:

caduca popli coma glauca iam per agros:

per singulas vel adiectiones vel etiam translationes varias efficit figuras. nam cum sit choriambicum et medium habeat unum choriambum, ambiatur autem utrimque diiambis, siquis ei longam praeponat syllabam, cuncta in eo versu transfigurabuntur. nam et diiambis, qui et <in> initio et in fine sunt, ditrochaeos faciet, et qui erat medius choriambus in ionicum a maiore transibit, et pro una hypercatalecti syllaba duae reperientur, ut est:

quo caduca popli coma glauca iam per agros,
adiecta syllaba longa 'quo'.

ΑΡΤΗΘ. GL VI 148. 1 sqq. versus quoque hendecasyllabus sapphicus varia scandendi divisione diversis inter se metris communis reddetur. nam si ita percutias, ut primus in eo pes sit disyllabus, dehinc dactylus residentibus tribus trochaeis ultimis, erit ithyphallicum metrum. sin vero ita divides, ut primum spondeum, dehinc choriambum, post diiambum et syllabam colloces, erit phalaeium, ut: (cf. Verg. *Aen.* III 1)

postquam res Asiae perit procellis,
sicut quidam, qui ea a se, ut supra ostendimus, distinguunt.

ΑΡΤΗΘ. GL VI 167. 22 sqq. undecima ode lyricorum asmatum: (Hor. *carm.* I 11. 1)

tu ne quaesieris, scire nefas, quem mihi quem tibi.
hoc metrum quidam inter prototypa, id est primiformia, volunt accipi et appellat antispasticon heccedecasyllabon sapphicon, quidam a choriambico derivatum adserunt. nam ferunt omne asclepiadeum accepta choriambica syzygia, id est ut tres choriambos copulatos habeat, sicut hic, facere antispasticum, quod ita percutiatur, ut habeat primo loco epitritum, quem et hippium dicimus, quartum, dehinc duos antispastos, ultimum diiambum versum claudentem, qui non numquam dibrachi in fine posito in paeona secundum convertetur.

ΔΙΟΜ. GL I 481. 3 sq. diiambus ex brevi et longa et brevi et longa temporum sex, ut 'Cleonides', 'propinquitas'; qui pes dactylus ab iambo appellatur.

ΔΟΝ. GL IV 370. 10 diiambus ex duobus iambis temporum sex, ut 'propinquitas'.

ΑΥΓ. *de mus.* II 8. 5 vigesimus primus (*scil.* pes), diiambus, ex brevi et longa, et brevi et longa, ut 'propinquitas', temporum sex.

ΑΥΓ. *de mus.* II 10. 18 video primum pyrrichium tantum habere in levatione quantum in positione. spondeus quoque, dactylus, anapaestus, proceleumaticus, choriambus, diiambus, dichorius, antispastus, dispondeus, eadem ratione dividuntur: nam tantumdem temporis in his ponit plausus, quantum levat.

ΑΥΓ. *de mus.* II 12. 22 sq. M. intende item in istos versus:

volo tandem tibi parcas, labor est in chartis,
et apertum ire per auras animum permittas.
placet hoc nam sapienter, remittere interdum
aciem rebus agendis decenter intentam.

D. etiam hoc satis est. M. praesertim cum isti versus sint inconditi, quod necessitate ad tempus fabricatus sum. verumtamen et in iis quatuor requiro iudicium sensus tui. – D. quid aliud et hic possum dicere, quam pulchre illos congruenterque sonuisse? – M. sentisne etiam duos superiores altero ionico constare qui dicitur a minore, duos autem posteriores diiambum habere permixtum? – D. et hoc te pronuntiando insinuante persensi. – M. quid? illud nonne te movet quod in illis Terentiani versibus ionico ei qui a maiore dicitur, dichorius; in iis autem nostris alteri ionico qui a minore nominatur, diiambus

mixtus est? an nihil interesse arbitraris? – D. imo interest, et videor mihi rationem ipsam videre: nam quoniam ionicus a maiore a duabus incipit longis, eum sibi potius copulandum poscit, ubi longa prima est, id est dichorium. diiambus vero quod incipit a brevi, congruentius alteri miscetur ionico a duabus brevibus incipienti. 23. – M. bene intelligis: quare hoc quoque tenendum est, istam etiam congruentiam, excepta aequalitate temporum, in pedibus miscendis aliquantum valere oportere: non enim plurimum, sed tamen nonnihil valet. nam pro omni pede sex temporum, omnem pedem sex temporum poni posse, ita sensu interrogato iudices licet: primum molossi exemplum sit nobis, ‘virtutes’: ionici a minore; ‘moderatas’: choriambi, ‘percipies’: ionici a maiore, ‘concedere’: diiambi, ‘benignitas’: dichorii, ‘civitasque’: antispasti, ‘volet iusta’.

Avg. *de mus.* III 4. 7 videsne illud etiam ista ratione cogi, ut quidam pedes sint, qui rhythmum continuare non possint? nam quod de proceleumatico inventum est, cui tollit pyrrichius principatum, hoc et de diiambo et de dichorio et de spondeo inventum puto: nisi tibi aliud videtur.

Avg. *de mus.* III 6. 14 facile est ergo te etiam illud videre atque concedere, alios pedes esse pro his, penes quos rhythmus est principatus, alios qui cum his collocantur. nam ubi pro longis singulis geminantur breves, pro eo qui rhythmum obtinet, alium locamus; velut pro iambo vel trochaeo tribrachum, aut pro spondeo dactylum aut anapaestum aut proceleusmaticum. ubi vero non idem fit, non pro eo, sed cum eo ponitur quisquis miscetur inferiorum; ut cum dactylo anapaestus, cum ionico vero utrolibet diiambus vel dichorium: et reliqui similiter suo iure cum caeteris.

Avg. *de mus.* IV 11. 13 nam manifestum tibi esse arbitror, alios esse sine mediis syllabis pedes, ut pyrrichius, et caeteri binarum syllabarum; alios in quibus medium aut primae parti, aut extremae, aut utriusque, aut neutri, spatio conveniat: primae, ut in anapaesto, vel in palimbacchio, vel in paeone primo: extremae, ut in dactylo vel in bacchio, vel in paeone quarto: utriusque, ut in tribracho, sive in molosso, sive in choriambo, sive in quolibet ionico: neutri, ut in cretico, sive in paeonibus secundo et tertio, sive in diiambo, dichorio, antispasto.

Avg. *de mus.* IV 13. 16 sq. M. vide igitur, utrum incipere debeat (*scil.* metrum) a pyrrichio, deinde metiamur dichorium, tum spondeum, qui complet tempora, quorum duo sunt in principio: potest item caput tenere anapaestus, deinde diiambus metiri, ut extrema longa collocata cum quatuor temporibus anapaesti perficiat sex tempora, quae cum diiambo conveniunt, ex quo intelligas licet, partes pedum non solum in fine poni, sed etiam in capite metrorum. – D. iam intelligo. 17. – M. quid, si demam unam ultimam longam, ut tale sit metrum, ‘segetes meus labor’: nonne animadvertis cum silentio duorum temporum repeti? ex quo manifestum est, et aliquam partem pedis posse in principio metri poni, et aliquam in fine, et aliquam in silentio. – D. et hoc manifestum est. – M. sed hoc fieri si dichorium metiaris integrum in hoc metro; nam si diiambum, et a capite anapaestus ponatur, cernis partem pedis in principio positam, quae habet iam quatuor tempora: duo autem quae debentur, silentur in fine.

AVG. *de mus.* IV 16. 31 verumtamen quod poeta ille (*scil.* Annianus) hos numeros (cf. fr. 3 [FPL 346] Blänsdorf) immobiles esse voluit, cum hoc metro utimur, custodiendum est: non enim fraudat auditum; quanquam aequae nihil fraudaret, si vel pro choriambos diiambum, vel ipsum ionicum nulla in breves facta solutione poneremus, et quidquid aliud congruisset.

AVG. *de mus.* IV 16. 33 illud magis mirandum est, quod cum spondeus et diiambum et dichorium suaviter claudat, tamen cum hi duo pedes sive soli, sive cum aliis copulabilibus quoquo modo mixtis in una serie fuerint, spondeus in fine, approbante sensu, poni non potest ... nec absurdum minus est, si quolibet loco alium connectas, veluti molossum hoc modo: 'vir fortis, timenda res, iam timere noli.' vel ita: 'timenda res, vir fortis, iam timere noli.' vel etiam ita: 'timenda res, iam timere vir fortis noli.' cuius absurditatis causa est, quod pes diiambus etiam ad duplum et simplum laudi potest, ut ad simplum et duplum dichorius: spondeus autem duplae parti eorum aequalis est; sed cum eum ille trahit ad primam, hic ad extremam, existit nonnulla discordia; et ita ratio tollit admirationem.

AVG. *de mus.* IV 16. 34 ac mea quidem (*scil.* ratio) in tanta obscuritate nihil aliud videt, nisi cum diambo antispastum dimidiam partem priorem habere communem: nam uterque a brevi et longa incipit; posteriorem autem cum dichorio: longa enim et brevi ambo finiuntur.

SERV. GL IV 425. 21 sqq. aequa dicitur divisio, cum tot tempora habet arsis, quot thesis, ut puta unum et unum, duo et duo, tria et tria, quattuor et quattuor; quae divisio hos recipit pedes, pyrrichium, spondium, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondium, diiambum, ditrochaicum, antispastum, choriambum.

SERV. GL IV 464. 2 sqq. metra ionica a maiore principaliter constant ionicis suis; verum tamen et diiambum et ditrochaicum non recusant solutionemque patienter admittunt.

PROB. GL IV 43. 2 sq. diiambus et hippius secundus: (Cic. *div. in Caec.* 20. 64) 'iniuriis commoveri'.

MALL. THEOD. GL VI 589. 7 sqq. sunt igitur (*scil.* pedes) penitus repudiandi longeque removendi ... ex quadrisyllabis proceleumaticus, dispondius, diiambus, ditrochaicus, paeones omnesque epitriti.

POMP. GL V 122. 36 sqq. de quattuor (*scil.* syllabis) sedecim isti (*scil.* pedes) sunt, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaicus, ionicus maior, ionicus minor, antispastus, choriambus, quattuor paeones et quattuor epitriti.

POMP. GL V 124. 8 sqq. in antispasto, choriambos, ditrochaico, diambos sena sunt tempora, tria habebit arsis, tria thesis. ergo hae sunt divisiones, quae aequae dicuntur, et habent hos pedes, nec alium habent: pyrrichium habent, spondeum, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondeum, diiambum, ditrochaicum, antispastum, choriambum; plus non habent.

SERG. GL IV 480. 24. sqq. duplices hi (*scil.* pedes), proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaicus, antispastus, choriambus, ionicus minor, ionicus

maior, paeon primus, paeon secundus, paeon tertius, paeon quartus, epitritus primus, epitritus secundus, epitritus tertius, epitritus quartus, ex quibus alii pedes vel synzugiae nasci iudicantur.

CLEDON. GL V 30. 29 sq. <diiambus> ex brevi, longa, brevi et longa.

IVL. SEVER. GL VI 643. 20 sqq. amphibrachys molosso iunctus facit diiambum et spondeum $\cup - \cup -$, $- -$... amphibrachys dactylo iunctus facit diiambum et pyrrichium $\cup - \cup -$, $\cup \cup$... amphibrachys amphimacro iunctus facit diiambum et iambum $\cup - \cup -$, $\cup -$... amphibrachys antibaccho iunctus facit diiambum et trochaeum $\cup - \cup -$, $- \cup$.

IVL. SEVER. GL VI 644. 36 sq. diiambus, qui constat ex duobus iambis, habens tempora sex, dividitur ita $\cup - ||| \cup - |||$.

AVDAX GL VII 335. 15 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus, proceleumaticus, ionicus ἀπὸ μείζονος, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, ditrochaeus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, secundus, tertius, quartus, <epitritus primus, secundus, tertius, quartus>, horum etymologiae ex superiorum vocabulis et ipsa nominum compositione facillime possunt intellegi. horum quis cui contrarius? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος ionico ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambo, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et quibus syllabi constant? ditrochaeus ex longa et brevi <et> longa et brevi, ut 'aegritudo', 'cantilena'; diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut 'benignitas', 'malignitas'.

ISID. *etym.* I 17. 14 dispondeus autem et ditrochaeus et diiambus dicti quod geminis constant iambis, spondeis vel trochaeis.

IVL. TOL. 155. 49 sqq. tetrasyllabi (*scil.* pedes) quot sunt? sedecim. qui sunt? proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, choriambus, ionicus maior, ionicus minor, quattuor paeones, et quattuor epitriti.

IVL. TOL. 159. 152 sqq. diiambus ex quibus syllabis constat? ex duobus iambis, ex brevi et longa, et brevi et longa, ut 'propinquitas'. quibus temporibus constat? senis. cuius divisionis est? aequae. quomodo? tanta tempora habet ars quanta et thesis. simplices pedes sunt aut duplices? duplices. quomodo? quia ex duobus iambis constat. legitimi aut nothi? ubique nothi.

IVL. TOL. 160. 163 sqq. unde habent etymologiam? dispondeus, diiambus, ditrochaeus dicti sunt, eo quod binis spondeis, iambis vel trochaeis constent.

IVL. TOL. 168. 362 sqq. quot sunt pedes aequae divisionis? decem. qui? pyrrichius, spondeus, anapaestus, dactylus, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, et choriambus.

ANON. GL VI 308. 8 sqq. diiambus, qui fit ex duobus iambis, id est ex brevi et longa et item brevi et longa syllabis, temporum sex, ut 'propinquitas'. [M.E.]